

32009L0020

L 131/128

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

28.5.2009.

DIREKTIVA 2009/20/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 23. travnja 2009.****o osiguranju brodovlasnika za pomorske tražbine****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 80. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Jedan od elemenata politike Zajednice o pomorskom prometu je unapređenje kvalitete trgovačkog pomorskog prijevoza povećanjem odgovornosti svih gospodarskih subjekata.
- (2) Već su donesene odvratajuće mjere u skladu s Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju kazni za prekršaje ⁽⁴⁾.
- (3) Države članice su 9. listopada 2008. donijele izjavu kojom su jednoglasno potvrdile važnost primjene Protokola iz 1996. Konvencije o ograničenju odgovornosti za pomorske tražbine iz 1976. u svim državama članicama.
- (4) Obvezno osiguranje trebalo bi osigurati bolju zaštitu za žrtve. Isto tako bi trebalo doprinijeti isključivanju brodova koji ne ispunjavaju norme te omogućiti ponovno uspostavljanje konkurencije među prijevoznicima. Nadalje, u Rezoluciji A.898(21) Međunarodna pomorska organizacija pozvala je države da zahtijevaju da brodovlasnici budu prikladno osigurani.
- (5) Trebalo bi ispraviti neusklađenost s odredbama ove Direktive. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke

(preinačeno) ⁽⁵⁾ već propisuje zadržavanje brodova u slučaju da nemaju potvrde koje se moraju nalaziti na brodu. Međutim, trebalo bi predvidjeti mogućnost isključenja broda na kojemu se ne nalazi potvrda o osiguranju. Načini isključenja trebali bi biti takvi da se omogući ispravljanje tog stanja u razumnom roku.

- (6) Budući da ciljeve ove Direktive, naime uvođenje i provedbu odgovarajućih mjera u području politike pomorskog prometa, države članice ne mogu dostatno ostvariti, nego ih se zbog svog opsega i učinaka može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.**Predmet**

Ova Direktiva utvrđuje pravila koja se primjenjuju na određene aspekte obveza brodovlasnika u pogledu osiguranja za pomorske tražbine.

Članak 2.**Područje primjene**

1. Ova se Direktiva primjenjuje na brodove čija je bruto tonaža 300 ili više.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na ratne brodove, pomoćne ratne brodove ili druge brodove koji su u vlasništvu države ili kojima upravlja država, a koriste se za negospodarske javne svrhe.

3. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje sustave uspostavljene instrumentima na snazi u dotičnim državama članicama a navedeni su u Prilogu.

⁽¹⁾ SL C 318, 23.12.2006., str. 195.

⁽²⁾ SL C 229, 22.9.2006., str. 38.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 29. ožujka 2007. (SL C 27 E, 31.1.2008., str. 166.), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. prosinca 2008. (SL C 330 E, 30.12.2008., str. 7.) i Stajalište Europskog parlamenta od 11. ožujka 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽⁴⁾ SL L 255, 30.9.2005., str. 11.

⁽⁵⁾ SL L 131, 28.5.2009., str. 57.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „brodovlasnik” znači registrirani vlasnik pomorskog broda ili svaka druga osoba, kao što je zakupoprimac golog broda, koja je odgovorna za upravljanje brodom;
- (b) „osiguranje” znači osiguranje s odbitnim franšizama ili bez njih i uključuje, na primjer, odštetno osiguranje tipa kakvo trenutačno daju članovi Međunarodne grupe P & I klubova, te ostale učinkovite oblike osiguranja (uključujući i dokazano samoosiguranje) i financijskog jamstva sa sličnim uvjetima pokrića;
- (c) „Konvencija iz 1996.” znači pročišćeni tekst Konvencije o ograničenju odgovornosti za pomorske tražbine iz 1976., koju je donijela Međunarodna pomorska organizacija (IMO), izmijenjena Protokolom iz 1996.

Članak 4.

Osiguranje za pomorske tražbine

1. Svaka država članica mora zahtijevati da brodovlasnici ugovore osiguranje koje pokriva brodove koji plove pod njezinom zastavom.
2. Svaka država članica mora zahtijevati da brodovlasnici imaju osiguranje za brodove koji viju zastavu neke druge države kada takvi brodovi uplove u luku u nadležnosti države članice. To ne sprečava države članice da, u skladu s međunarodnim pravom, zahtijevaju ispunjavanje navedene obveze kada ti brodovi plove u njihovim teritorijalnim vodama.
3. Osiguranje iz stavaka 1. i 2. pokriva pomorske tražbine uz ograničenje prema Konvenciji iz 1996. Iznos osiguranja za svaki pojedini brod po nezgodi jednak je odgovarajućem najvišem iznosu ograničenja odgovornosti utvrđenom Konvencijom iz 1996.

Članak 5.

Inspekcijski pregledi, usklađenost, protjerivanje iz luka i odbijanje uplovljavanja u luke

1. Svaka država članica osigurava, u skladu s Direktivom 2009/16/EZ, da svaki inspekcijski pregled broda u luci u njezinoj nadležnosti uključuje provjeru nalazi li se na brodu potvrda iz članka 6.

2. Ako se potvrda iz članka 6. ne nalazi na brodu, bez dovođenja u pitanje Direktive 2009/16/EZ koja predviđa zabranu plovidbe brodova ako se radi o pitanjima sigurnosti plovidbe, nadležno tijelo može brodu izdati nalog o protjerivanju, o čemu se obavješćuje Komisija, ostale države članice i dotična država zastave. Zbog izdavanja takvog naloga o protjerivanju, svaka država članica mora tom brodu odbiti uplovljavanje u bilo koju od njenih luka dok brodovlasnik ne prijavi potvrdu iz članka 6.

Članak 6.

Potvrde o osiguranju

1. Osiguranje iz članka 4. dokazuje se na temelju jedne ili nekoliko potvrda koje izdaje osiguravatelj, a koje se nalaze na brodu.
2. Potvrde koje izdaje osiguravatelj uključuju sljedeće podatke:
  - (a) ime broda, IMO broj i luku upisa;
  - (b) ime brodovlasnika i glavno poslovno sjedište;
  - (c) vrstu i trajanje osiguranja;
  - (d) naziv i glavno poslovno sjedište osiguravatelja i, prema potrebi, poslovno sjedište u kojemu je osiguranje sklopljeno.
3. Ako jezik na kojemu su potvrde napisane nije ni engleski ni francuski ni španjolski, tekst mora sadržavati prijevod na jedan od tih jezika.

Članak 7.

Kazne

U smislu članka 4. stavka 1., države članice određuju sustav kazni za kršenje nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu. Predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

Članak 8.

Izvješća

Komisija svake tri godine, a prvi put prije 1. siječnja 2015., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive.

Članak 9.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 1. siječnja 2012. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 10.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 11.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. travnja 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće

Predsjednik

P. NEČAS

PRILOG

- Međunarodna konvencija o građanskoj odgovornosti za štetu zbog onečišćenja uljem iz 1992.
  - Međunarodna konvencija o odgovornosti i naknadi za štetu u vezi s prijevozom opasnih i štetnih tvari morem iz 1996. (HNS Konvencija).
  - Međunarodna konvencija o građanskoj odgovornosti za štetu zbog onečišćenja pogonskim uljem iz 2001. (Konvencija o pogonskom ulju).
  - Međunarodna konvencija o uklanjanju podrtina, Nairobi, iz 2007. (Konvencija o uklanjanju podrtina).
  - Uredba (EZ) 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća.
-